

660320 เปรียบเทียบเศรษฐศาสตร์โลกียะกับเศรษฐศาสตร์โลกุตระ รายการ ปรับทุกข์ ปลุกธรรม ราชธานีอโศก

<https://www.boonniyom.net/53010.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

<https://docs.google.com/document/d/1dRO3zm-F8rr7gD3Ba58PmPXAYi2PYLnL/edit?usp=sharing&oid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true>

ดาวโหลดเสียงที่

https://drive.google.com/file/d/1bmisEGESZov586ZrG_d4FT-XUygt0Aho/view?usp=share_link

ดูวิดีโอได้ที่ <https://youtu.be/Tii9BilFPX0>

และ https://fb.watch/jo52MC_9Vs/

พอครุว่า... วันนี้วันจันทร์ที่ 20 มีนาคม 2566 ที่บวรราชธานีอโศก แรม 14 ค่ำ เดือน 4 ปีเถาะ นั่นคือวันเวลาสำหรับขณะนี้ กำลังปัจจุบันนี้ เรามาพูดกันตามประสาชาวอโศกเราคุ่มน้อยๆ เรานำเสนอกับชาวโลกว่าเห็นอย่างนี้นะ เป็นอย่างนี้นะ เอาใหม่เอาใหม่ ดีไหมดีไหมดีไหม ชอบไหมชอบไหมชอบไหม เราก้เสนอ แล้วเราก้มาเป็นอย่างนี้ อย่างจริงใจ มีความเต็มใจจริงใจจริงๆที่เราอยากจะให้คนอื่นเขาได้แบบนี้บ้าง เป็นอย่างนี้บ้าง มันดีนะ อยากจะให้เขาเป็น อยากจะให้เขาได้บ้าง เราก้เสนอไป

ไม่ใช่เสนอขาย ไม่ใช่เสนอด้วยความโลภ ด้วยความอยากได้อะไรตอบแทนมา.. ไม่ใช่ แต่เราเสนอด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยความยินดีว่ามันน่าจะดีนะ ถ้าคนอื่นได้เป็น อย่างที่เราเป็น เพราะว่าเรามีสิ่งที่ดีสำหรับที่เราได้แล้วเรามีแล้วอย่างที่เราเป็น ที่มันก็เป็นเรื่องลึกซึ้ง คัมภีรา (ลึกซึ้ง) ทุททัสสา (เห็นตามได้ยาก) ทุรณโพธา (บรรลุรู้ตามได้ยาก) สันตา (สงบระงับอย่างสงบพิเศษ แม้จะวุ่นอยู่) . ปณิดา (สุขุมประณีตไปตามลำดับ ไม่ข้ามขั้น) อตักกาวจรา (คาดคะเนเด่นเดาไม่ได้) นิปฺปนา (ละเอียดลึกถึงขั้นนิพพาน) ปณฺทิตเวทนียา (รู้แจ้งได้เฉพาะผู้เป็นบัณฑิต บรรลุแท้จริงเท่านั้น) (พตปญ. เล่ม 9 ข้อ 34)

สันตา มันเป็นความสงบสุดยอดพิเศษยิ่ง เป็นแบบโลกุตระไม่ใช่สงบแบบโลกียะที่ทั่วไปเขาเป็นกันอย่างนั้น สุดยอดอย่างยิ่งเลย

ปณิดา มันละเอียดสุขุมประณีต อตักกาวจรา เดาเอาไม่ได้ ใช้ตรรกศาสตร์ไม่ได้ ขบคิดเอาไม่ได้ หัวแตกตาย 7 เสียงเปล่าๆ ไม่มีทางได้ต้องเรียนรู้ เบื้องต้น ท่ามกลาง

มันปลาย แล้วปฏิบัติจะเกิดเป็นปัจจัยตั้ง มีจิตวิญญาณของตัวเองเกิดเป็นขึ้นมา แล้วก็ได้รับรู้สึก สัมผัสของจริงในจิตของตนเอง เป็นธรรมชาติของตนเอง จึงไม่ใช่เรื่องพูดกัน แต่ปาก พูดแต่ปากได้แต่คิดไม่ได้ ต้องปฏิบัติจนบรรลุธรรม

ตั้งแต่เริ่มโสดาบันขึ้นไปเป็นต้น สกิทาคามี อนาคามีก็จะรู้ธรรมรส วิมุติรส แล้วยังมีวิมุตติพิเศษซับซ้อนทับทวีเป็นปฏิภาคทวียิ่งขึ้นยิ่งขึ้น ยิ่งจะชัดเจนยิ่งจะมีความแน่นอน ความวิเศษ อาตมาก็พูดยกย่องชมเชย โลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้าอย่างวิเศษ

ก่อนอื่นขอประกาศก่อน

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน ระดมกันออกมาสร้างพรรคสัมมาธิปไตย

_กราบขอพ่อครูได้โปรดพิจารณา ประกาศบอก...

ตามที่คิดกันว่าวันพฤหัสบดีที่ 23 นี้ จะมีประชุม พรรคสัมมาธิปไตย (สธต.) เพื่อจัดตั้งสาขาพรรค นั้น ต้องขอยกเลิกไปก่อน

เพราะเพิ่งทราบว่า ทางกกต.ได้กำหนดให้แต่ละพรรคจะต้องมีสมาชิกใน จังหวัดที่จะตั้งสาขาพรรค ไม่น้อยกว่า 500 คนขึ้นไป

ซึ่งเรามีสมาชิกแล้ว แต่ยังไม่ถึง 500 คน และจะต้องพยายามกันต่อไป โดย ระดมสมัครสมาชิกให้ได้ไม่น้อยกว่า 5,000 คน ทั่วประเทศ ภายใน 1 ปีด้วยครับ

พ่อครูว่า... ฟังให้ดีนะแม่เป็นนักเรียนอายุ 18 ปีขึ้นไปก็สมัครเป็นสมาชิกได้ ช่วยกันหน่อย พวกเราชาวอโศกยังน้อยจริงๆ จริงๆเราก็ไม่ได้รับแต่สมาชิกชาวอโศกเท่านั้น เพราะการเมืองเราไม่ได้ทำแคบๆอยู่เฉพาะชาวอโศก เราสัมพันธ์ไปถึงคนอื่นด้วยโดยเฉพาะคนไทย เราสัมพันธ์ไปด้วย เกี่ยวโยงกันไปด้วย

เพราะฉะนั้นคนที่จะมาเป็นสมาชิกของเรา จึงไม่ใช่คนอโศกเท่านั้น ฟังให้ดีนะ ประเด็นนี้ ซึ่งพวกเรานี้ชินในเรื่องที่เราจะรับบริจาค จะต้องเงินของพวกสมาชิกชาวอโศก เราเท่านั้น ใครยังไม่ใช่ชาวอโศก ยังไม่ใช่สมาชิกที่นับเป็นสมาชิกก็อย่างน้อยจะต้องมา วัด หรือมาพุทธสถาน มาคบคุนกับชาวอโศกอย่างน้อย 7 ครั้งขึ้นไป ตามกติกา หรืออ่าน หนังสือชาวอโศก 7 เล่มขึ้นไป ตอนนี้มันมีทีวีด้วย เขาก็มาอ้างเรื่องดูทีวีเรา ก็ไม่รู้จะไป เช็กเขาอย่างไร ก็ดูทีวีถึง 777 วันขึ้นไปอะไรอย่างนี้ ก็เพิ่งตั้งกติกาอันนี้วันนี้ เอาตัวเลข 777 จะได้ขลัง แล้วค่อยนับเป็นสมาชิก ผู้ที่จะมาก็ข้อสัต์ยก็แล้วกัน ได้ดู 777 วันขึ้นไปนะก็ ประมาณ 2 ปีขึ้นไป แล้วค่อยมาบริจาคได้

แต่ผู้ที่จะสมัครเป็นสมาชิกพรรคสัมมาธิปไตยนี้ ไม่อยู่ในกฎเกณฑ์จะต้องดูทีวี 777 วัน แล้วถึงจะมีสิทธิ หรือ มาวัด 7 ครั้งจึงจะมีสิทธิ ไม่ใช่

แม่แต่กินเนื้อสัตว์อยู่ ยังไม่ได้ถือศีล 5 อย่างเคร่งครัดอะไร เรามีข้อแม่เพียงแต่ว่าอย่ามือบายมุข เพราะฉะนั้นคุณก็จะกินเนื้อสัตว์อยู่ หรือไม่รู้ละ บางคนอาจจะฆ่าสัตว์มากิน

มันจำเป็น เราก็ไม่ได้ไปเคร่งครัดถึงขนาดนั้นอย่างนี้เป็นต้น นี่ก็พูดให้ชัดๆ ให้ครบๆ ไม่เช่นนั้นมันก็ยาก เพราะเราสัมพันธ์ในระดับกว้างออกไปกับมนุษยชาติเพื่อเป็นประโยชน์แก่กัน

ที่ต้องการทำนี้ ไม่ใช่เราต้องการรายได้ ต้องการ ลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข ไม่ใช่ เราต้องการทำเพื่อทำประโยชน์รับใช้ประชาชน คงไม่น่ารังเกียจนะจะมีคนไปรับใช้ประชาชนเพิ่มขึ้น ไม่ได้ไปทำอะไรเพื่อจะเอาอะไรจากประชาชน อันนี้เราก็ พิสูจน์ พรรคสัมมาธิปไตยก็แล้วกัน

เพราะฉะนั้นพรรคของเราจะต้องระดมกันให้ได้ให้มีถึง 500 คนขึ้นไป และมันมีอีกว่า จะต้องให้ได้ 5,000 คนทั่วประเทศ นี่ก็อีกเงื่อนไขหนึ่งสำหรับภาค 4 ภาคจะต้องได้ ภาคละ 500 คน ทั่วประเทศภายใน 1 ปีต้องได้ 5,000 คน ผู้ที่เห็นดีเห็นงามฟังไปแล้วก็ช่วยกันบ้าง

—จาก พระหมอ

๐ ณ แผ่นดินพุทธ ๐

แผ่นดินพุทธ ผุดแล้ว ดังแก้วประเสริฐ
งามพริ้งเพริศ เฉิดฉาย คล้ายในฝัน
ร่มรื่นรมย์ ห่มธรรมชาติ สะอาดครัน
ด้วยสร้างสรรค์ จากใจ ใฝ่ธรรมา

มนุษย์สร้าง จัดสรรเสก ให้เอกอุดม
เพราะใจหยุด โลกโกรธหลง คงคุณค่า
จึงปลุกโลก ปลุกชีวิต จิตศรัทธา
ใช้เมตตา นำทาง อย่างขีรี

สร้างสัปปา- ยสถาน โอฬารเชื่อง
ให้ลือเลื่อง เนืองนา สุธรรมวิถี
ชนเหล่าใด หมายผดุง มุ่งความดี
ก็จะมี จิตเข้มขึ้น รื่นโมทนา

เราจะสร้าง ปัญญา หาแก่นพุทธ
ไม่หยุดเพียง สะเก็ดเปลือก กระพี้หนา
ใครจะรวม สร้างชาติไทย ใจพัฒนา
เชิญเกิดมา แผ่นดินธรรม ลำน้ามูล c~

__พระหมอ

พ่อครูว่า... นักกลอนนอนเปล่าก็เศร้าใจ ก็เขียนมา

__ดช.ธัมโม วาริสระ ... โลกุตระคืออะไรครับหลวงปู่

พ่อครูว่า... ตอบเด็กชายธัมโมนะ ไม่ใช่ตอบทั่วไปกว้างๆ โลกุตระคืออะไรครับ โลกุตระ คือ จะต้องฟังผู้ใหญ่ เชื่อฟังผู้ใหญ่ อย่าดื้อ แต่เห็นว่าสนใจฟังธรรมอยู่ก็ดีแล้ว ฟังธรรมไปเรื่อยๆ ให้เข้าใจ แล้วทำตนเองให้เป็นคนดี เป็นเด็กดี เป็นเด็กดีให้ได้ โดย เฉพาะอยู่กับครูดี ครูดี ตอบ ฟังดี ครูดี ครูดีสอนหรือแม้แต่ หลงหรือก็ตาม สอนอยู่ใน นั้นด้วย ก็ต้องเชื่อฟังคำสอนอย่างนี้เป็นโลกุตระ เอาแค่นี้ก่อน

SMS วันที่ 17-19 มี.ค. 2566

__ชาญณรงค์ จินดาธรรม... · น้อมกราบนมัสการแทบเท้าพ่อท่าน ผู้เป็นพระมหา เณรเจ้า ผู้ทรงธรรมฤทธิ์ในยุคกึ่งพุทธกาล ผู้เที่ยงจะตรัสรู้ในเบื้องหน้า ด้วยความเคารพ บูชายิ่งครับ

พ่อครูว่า... เป็นข้อความที่ยกย่องในระดับสูงก็ขอบคุณ

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน GDP โลกุตระไม่รับการคำนวณ

__สว่างแสง ขวัญดาว · น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพอย่างสูงค่ะ

ลูกได้ฟังพ่อครูอ่านข้อความของคุณเทวินทร์ สิทธิ์น้อย วิเคราะห์ว่ารายได้จากการ ค้าอาวุธ การพนัน ค่าประเวณี ค่ายาเสพติด ค้าขายมขต่างๆ ไม่นานนำมาคำนวณเป็นค่า จี.ดี.พี. ฉะนั้นค่า จี.ดี.พี.ควรคำนวณจากอะไรคะ จากปัจจัย 4 ได้ไหมคะ

ค่าจี.ดี.พี.ตามความหมายที่พ่อครูประสงค์คือค่าที่ได้เสียสละช่วยเหลือกันใช้ไหม คะ

ลูกเคยได้ยินพ่อครูว่า กาย คือองค์ประชุม ลูกมีคำถามว่าอะไรมาประชุม และ ประชุมกันอย่างไร ลูกรู้สึกว่าเป็นคำถามที่ไม่ฉลาดเลย เป็นคำถามที่ลูกน่าจะรู้ แต่ก็ไม่รู้ ค่ะ น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพอย่างสูงค่ะ

พ่อครูว่า... เอาประเด็น GDP ก่อน แล้วเรื่องกาย ค่อยอีกอันหนึ่ง

GDP ของชาวโลกียะ มันก็เป็นของโลกียะ เขาคิด เขาคำนวณ เขาก็นำเอามานว กกันรวมกันเป็นองค์รวม GDP ก็คือรายได้องค์รวม

ส่วนของโลกุตระ ก็คิดรายได้องค์รวมเหมือนกัน Domestic คือ ภายในประเทศ อันนี้มีนัยยะละเอียดลึกซึ้งที่อาตมากำลังอธิบายอยู่อย่างสำคัญให้ติดตามไป เดียวจะ

อธิบายไป ยังไม่ถึง มันจะละเอียด อาตมาขยายความไปขยายความมาตอนนี้ไปได้ถึง 9 ประเด็นแล้ว อธิบายไปยังไม่ได้ก็ประเด็น. ฟังไปจะเห็นความแตกต่างระหว่างแนวคิดของโลภียะกับแนวคิดของโลภุตระนั้น มันต่างกัน ฟังนัยยะสำคัญของมันไปเรื่อยๆ แล้ว นัยยะโลภียะมันเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติมากกว่าโลภุตระ โลภียะเขาก็มีประโยชน์แต่ใครจะมากจะน้อยจะควร หรือพูดซัดๆก็คือ ใครจะดีกว่ากันว่างั้นเถอะ ใครจะดีกว่ากันแท้ ลึกซึ้งกว่ากันแท้ ก็ติดตามกันดู

เพราะฉะนั้นใน GDP ที่จะตอบตอนนี้ ตอบกันทีเดียวสั้นๆยังไม่ได้ บอกได้แต่ว่า อย่างเทวินทร์ เขามีความเห็นที่ว่า GDP คือรายได้มวลรวมที่ได้มาจากการค้าอาวฐ การค้าพนัน ค่าประเวณีหรือยาเสพติด อบายมุขต่างๆ ไม่เอามานำรวมกันเป็นรายได้เป็นค่า GDP ทั้งนั้น อย่างนี้โลภียะเขาเอามาคิดจริงๆ

ที่นี้โลภุตระเราไม่ทำ เราไม่คิด เราถือว่าร้ายแรงพวกนี้ หรือไม่ควร เป็นอันไม่ควรค้าอาวฐ การพนัน ประเวณี สิ่งเสพติด มันเป็นอบายมุขทั้งนั้น แม้แต่รายได้จาก ถ้าจะให้เคร่งครัดขึ้นไปอีก รายได้จากการละเล่นบันเทิงเริงรมย์กีฬา ก็ถือว่าเป็นอบายมุขเป็นการเคร่งขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง

ส่วนระดับการค้าอาวฐ การพนัน ประเวณี สิ่งเสพติด พวกนี้ซัดอยู่แล้วว่า มันนอกเกณฑ์ที่จะมาอยู่ใน GDP ของโลภุตระ เพราะฉะนั้น GDPของโลภียะเขาคิดก็เป็นเรื่องของเขาแต่ของเราไม่เอา GDP อย่างนี้ไม่เอา โดยเฉพาะว่า Domestic ภายใน ภายในกรอบของโลภุตระ ไม่ใช่อย่างโลภียะเอามารวมให้นำรังเกียจ ขอภัยที่พูดคำว่า นำรังเกียจ สะดุดใจเหมือนกันแต่ว่ามันก็เป็นจริงอย่างนั้น ค่อยๆฟัง ค่อยๆอธิบายไปแล้วเราจะค่อยๆเข้าใจ

ว่ามันแบ่งเกณฑ์ของคุณธรรม คุณงามความดี คุณวิเศษ มีรายละเอียดไปเรื่อยๆ เป็นความเจริญสู่ความเจริญยิ่งขึ้นของความเป็นมนุษย์ เพราะฉะนั้นก็ติดตามไปเรื่อยๆ เรื่อง GDP อาตมาก็อธิบาย GDP อยู่ เดี่ยวจะได้อธิบายต่อ แล้วอาตมาอย่าง GDP นี้ยังแฉ็คไปแปล GDP ว่า Gross Democracy Product อาตมาแสดลงไปคิดอย่างนี้อีก แล้วจะอธิบายสู่ฟังติดตาม

ต่อมาเรื่องกาย ขอฝากไว้ก่อน อาตมาตั้งใจจะอธิบายเรื่องกายหลังจากจบเรื่องเศรษฐกิจเศรษฐศาสตร์ไว้ก่อนกับเรื่องประชาธิปไตยที่เป็น GDP ประชาธิปไตย Gross Democracy Product

เพราะว่าคำว่า กาย คำนี้ยิ่งใหญ่ในศาสนาพุทธ เพราะฉะนั้นทุกวันนี้แม้แต่คำว่า กายที่เข้าใจผิดกันตั้งแต่สังโยชนข้อที่ 1 ไม่พ้นสังโยชนข้อที่ 1 เข้าใจคำว่า กาย ไม่สัมมาทิฏฐิอยู่แล้ว มันกระดุมเม็ดแรกกลัดผิด ไปหมดเลยไม่มีทางบรรลุธรรมโมฆะเลย ก็

จะต้องไปปฏิบัติภายในภายในสติปัญญา 4 จะต้องไป รู้จักแยกกายแยกจิตอย่างไร มี
ธรรมเนียม 5 ไม่ง่ายเลยที่จะแยก ถ้าไม่เข้าใจปรมาตมธรรมอย่างสำคัญจริงๆ

กายง่ายๆก็คือภายนอกต้องมีด้วย ภายในต้องมีด้วย กายต้องมี 2 สภาพ ต้องเป็น
ภาวะ 2 เสมอ เป็นเดียวไม่ได้ นี่ฟังไปตามลำดับ กายจะต้องมี 2 เสมอเป็นหนึ่งเดียวไม่
ได้ เช่น เป็นรูปอย่างเดียวหรือเป็นนามอย่างเดียว ไม่ได้ เพราะฉะนั้นหันตาเป็นนาม
อย่างเดียว กายข้างนอก กายนอกไม่มีแล้ว ผิด ปฏิบัติให้ตายอย่างไรก็ไม่บรรลุอรหัต
อย่างนี้เป็นต้น เอาไว้แค่นี้ก่อน

*_จนแท้ บุญคุ้มมาจน · กราบคารวะพ่อครู ลูกจนลงมากแล้วครับ จะพากเพียรให้
จนให้ได้มากที่สุดครับ สงขลาภาพเสียงชัดเจนครับ.*

พ่อครูว่า...เรื่องวิเศษเป็นเรื่องที่ทวนกระแสโลก เป็นเรื่องที่ยากไม่ใช่เรื่องที่จะมา
พูดเล่นๆ อนุโมทนาสาธุ

*_จรรยา ประเสริฐ · คลิปสัมภาษณ์คุณแจ้ว ดิฉันได้ก๊อปปี้ไว้เลยคะ ที่เขา
สัมภาษณ์ จากโลกียะ มาสู่โลกุตระ เพราะภาษาชื่อ ๆ แต่เข้าใจ ไม่มีภาษา
ประติดประต่อ แต่คุณธรรมล้วนเหลือ กราบสาธุคะ*

พ่อครูว่า...นี่แหละคนชื่อๆตรงๆ คนไม่มีจริตจะก้าน คนไม่มีเล่ห์เหลี่ยมคนจริง
ใจมากๆ จริงใจจริงๆมันจะเป็นอย่างนี้ คนที่รู้จักกันจะรู้สึกซาบซึ้งคนจริงใจ จะเข้าใจคนจริง
ใจ

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน ประชาานิยมแบบโลกุตระเป็นเช่นไร

*_อุเทน ศรียัง : สาธุอนุโมทนาครับนั่นแหละครับคือสิ่งที่พระราชาเขาเลือก
นักการเมืองให้ปลา พระราชาให้เบ็ด นั่นคือความยั่งยืนและมั่นคงของประเทศชาติแต่
นโยบายรัฐบาล 1 มันอยู่ได้แค่ 4 ปี ทำดีหรือไม่ดีก็ยังคาดหวังไม่ได้และนโยบายก็ใช้ว่า
จะเอาของพรรคนั้น ของพรรคการเมืองนี้ อันไหนที่เป็นสิ่งดีก็ออกมาสืบต่อไม่ได้ แล้ว
ประชาชนมันก็ต้องคลอนแคลนระส่ำระสายอยู่ตลอดไปนั่นแหละครับ รัฐบาลก็ต้องเข้า
มาฉุ่่มทุกปี ช่วยเหลือทุกปีนั่นแหละครับ เพราะทุกนโยบายนั้น มันใช้ได้อย่างไม่ยั่งยืน
และถาวรหรอกครับ เพราะทุกนโยบาย มันคือช่องออกของการทุจริตใจครับ มันจึงเป็น
รากฐานที่มั่นคงให้กับประชาชนไม่ได้ครับ เพราะอันไหนไม่ดี เขาก็ต้องเอาทิ้งไป
ประชาชนดีขึ้นได้ ประเทศชาติก็ล่มจมนั่นแหละครับเพราะรายได้และรายจ่ายมันจะไม่
สมดุลกันครับ*

พ่อครูว่า...ก็ประชานิยม มันไม่ใช่ของดีนี่ ที่จริงแล้วมันซ่อน ประชาชนนิยม แล้ว
นิยมสิ่งที่ถูกต้องดีหรือเปล่า ถ้าประชาชนไปนิยมสิ่งที่ไม่ดี นิยมที่จริงก็แปลว่าเที่ยงด้วย

ไปเที่ยงกับไอ้สิ่งที่มันไม่ดี มันก็เจ๋งแน่ แต่ถ้าประชาชนนิยมหรือไปเที่ยงกับสิ่งที่ดีที่ถูก
ต้องแท้ นี่แหละมันเป็นนัยยะที่เข้าใจยากในโลกุตระกับโลกียะ นี่เป็นภาษาสัทรมหามายา
หรือเป็นมายา

เพราะฉะนั้นเข้าใจผิด เข้าใจไม่ได้ก็เป็นมายาไปยึดเอาผิด ถ้าเข้าใจถูกก็จะดีถูก
ต้องเป็นสัจธรรม มันก็เป็นสัทรมหามายา เพราะว่ามันเป็นdialacticคำพูดที่ 2 นัยยะอยู่ใน
โลก อันนี้แหละเทวนิยมเขายังไม่ชัดเจนเขายังไม่รู้แท้ เขายังยืนยันไม่ได้ถึงขั้นจิตที่จริง
ใจ จิตที่ไม่มีกิเลส จิตที่บริสุทธิ์สะอาดไม่เห็นแก่ตัวไม่เห็นแก่ได้ ไม่โลภโมโทสัน นั่นคือ
เงื่อนไขที่สำคัญ ต้องปฏิบัติธรรมเป็นโลกุตระจริงๆแล้วกิเลสลดจนหมด แล้วคนก็ไม่เชื่อ
ว่าคนจะเป็นอรหันต์ คนจะหมดกิเลส แล้วคนที่หมดกิเลสนั้นแหละจะมาเป็นนายก จะมา
เป็นนักการเมืองจะมาเป็นประชาชนผู้ที่มาช่วยการเมือง เขาไม่เชื่อ เขาเข้าใจผิดแบบ
ที่พาเลื่อม พาผิดจากศาสนาพุทธไปแล้ว

เขาเข้าใจว่าศาสนาพุทธธรรมะของพระพุทธเจ้ายังเป็นโลกุตระเป็นอารยะ ไม่มา
ยุ่งกับการเมือง มันก็เห็นใจเขาเหมือนกันเพราะการเมืองมันมีแต่เลวๆผิดๆ เลวร้ายทั้งนั้น
ในโลก มีแต่ประชาธิปไตยที่ดี ที่บริสุทธิ์ ที่ ดีๆที่สะอาด ที่มีเหตุปัจจัยสำคัญ คือรู้จัก
กิเลสแท้ๆลดกิเลสแท่น้อยมาก เทวนิยม ประชาเทวนิยม ไม่ได้ประชาธิปไตยที่บริสุทธิ์
สะอาด จากชั่วหัวใจที่สะอาด เพราะเขาไม่รู้จักกิเลส เทวนิยมนะ แล้วเขาก็มีเทวนิยมกัน
ทั่วโลก มือเทวนิยมหรือโลกุตระอยู่ที่เมืองไทย ขอย้าเลยนะไม่ได้พูดเล่น

อาตมาเคยย้าแล้วว่าเมืองไทยเป็นเมืองพุทธ แม้มันจะเลื่อมไป 2,500 ปี รากเหง้า
ก็เป็นพุทธอยู่. ยังมีเชื้อของพุทธมาเรื่อยๆ แต่มันยังไม่เด่น มันมาเด่นเอายุค
พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 รัชกาลอื่นก็ยังไม่ มี รัชกาลอื่นก็ยังไม่เด่น

คนแม้แต่ชาวต่างประเทศก็เห็น เขาให้รางวัลในหลวงรัชกาลที่ 9 เขาถวายรางวัล
ในหลวงรัชกาลที่ 9 ซึ่งเขารู้สึกๆอยู่ว่ามันดี แต่เขายังอธิบายโลกุตระไม่ออก เขายัง
อธิบายไม่ได้หรอก

ที่เขาให้ เขาถวายรางวัลในหลวงรัชกาลที่ 9 มาจากสหประชาชาติ แม้แต่รางวัล
ของ Noble Price ก็ไม่ได้ เพราะเขาไม่รู้ เขาไม่รู้เลย Noble Price เขายังเป็นเทวนิยม
อยู่ กรรมการ Noble Price เขายังเป็นเทวนิยม เขายังไม่รู้ เพราะฉะนั้นในหลวงได้ไม่ได้
แบบ Noble Price มันเป็นเรื่องของทางลักษณะการเมืองหลายๆ

สหประชาชาติให้แก่ในหลวง ลึกๆเขารู้ว่ามีความดีที่เขาปฏิเสธไม่ได้ ที่ในหลวง
รัชกาลที่ 9 ทรงงานมีพระจริยวัตรที่ พูดชัดๆคือท่านรับใช้ประชาชนจริงๆ ซึ่งเป็นคำ
สากล คำว่า รับใช้ประชาชน ไม่ใช่รับจ้างนะ คำนี้สูงส่ง นี่ ใช้ภาษาเราจะใช้ภาษา
ราชาศัพท์จะใช้อะไร ท่านทำงานเพื่อประชาชนจริงๆ อย่างที่เป็น พวกเรารู้ ถึงได้เกิด
ระเบิดแห่งความรัก พอท่านสิ้นพระชนม์ ก็ร้องไห้กันทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นก็ค่อยๆ
ศึกษาไป แล้วจะค่อยๆเข้าใจ

_นฤพล สิมศรี : ไม่เคยให้ราคาอังกฤษ

พ่อครูว่า...ก็คงจะมีคนเข้าใจอย่างนี้ไม่น้อยแต่เขาไม่อยากจะพูดให้ทรานน้ำใจอะไรกันมาก แต่คุณนฤพลก็พูดความจริงใจออกมา คุณอังกฤษไม่มีราคาจะเป็นนายอะไรอย่างนี้ ก็ใครจะเห็นอย่างไรก็เป็นความจริงของประชาชน ก็มองกันไป

_จนแท่น บุญคุ้มมาจน · กราบนมัสการสมณะศรี.เหตุคือโกง เอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้องญาติมิตรและเผด็จการรัฐสภาพวกมากลากไปไม่สนใจความรู้สึกของประชาชน.ผลคือรัฐประหาร.

พ่อครูว่า...พูดชัดๆก็คือ ทักษิณมิกซ์ที่ถูกประหารกันมา เป็นรัฐบาลทั้งตัวทักษิณเอง เป็นรัฐบาลตัวแทนที่เรียกกันว่า นอมินี มาตั้งแต่สมัคร มาถึงสมชาย แล้วก็มายิ่งลักษณ์ ก็ถูกรัฐประหารออกไปหมด

นั่นแหละก็ชื่อว่าเผด็จการแน่ เผด็จการของทักษิณเขาทำได้ถึงขั้นเผด็จการในรัฐสภาเลย คือมีคะแนนเสียง ส.ส.ในพรรคเขา คือมีมาก มันเกินกว่าครึ่งไปตั้งมาก คือในกฎเกณฑ์ของกฎหมาย เขายกมือเท่านั้นชนะทุกอย่าง มันเลยเป็นเผด็จการรัฐสภา ต่อมาก็ลดลงบ้าง สุดท้ายก็ไปไม่รอด มันก็เป็นพวกมากลากไปอยู่นั่นแหละ

พิสูจนกันค่อยๆศึกษา นั่นเป็นพฤติกรรมจริงของสังคมประชาธิปไตย ค่อยๆดูไปเรื่อยๆและอาตมาก็ขอยืนยันว่าประเทศไทยนี้จะเป็นตัวอย่างของประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบ

อื่นๆเขาก็บอกว่าของเขาเป็นประชาธิปไตย จะเป็นประชาธิปไตยแบบอเมริกาที่หลงใหลได้ปลื้มกัน มันเป็นประชาธิปไตยที่ย่ำแย่ เป็นตัวอย่างที่ย่ำแย่ ประชาธิปไตยที่ยุโรป เขาก็มีอยู่หลายประเทศ มันคล้ายๆกัน อธิบายเทียบเคียงกันได้ ประชาธิปไตยที่ดี เศรษฐกิจก็ดี เดี่ยวจะมีของประเทศสวีเดนมาให้ฟัง

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน พุทธเศรษฐศาสตร์โลกตระหนักมีให้น้อยและขาดทุน

_Nammit TALKS (น้ำมิตรเสวนา)เศรษฐกิจในความหมายพ่อท่านคือ 1ประเทศ 2 ระบบ คือแยกสินค้าให้กับคนในประเทศและใช้ราคาหนึ่งเป็นค่าครองชีพให้พออยู่พอกิน และอีกราคาเป็นไปเพื่อขายต่างประเทศ ซึ่งจะราคาสูงหรือต่ำก็ให้ใช้หลักขึ้นอยู่กับให้เหมาะกับค่าครองชีพของประเทศนั้นๆ

การทำให้สินค้าจำเป็นกับการครองชีพให้มีราคาต่ำและมีใช้อย่างพอเพียงนี้คือเป้าหมายทางเศรษฐกิจแท้ แต่ในยุคนี้ ทำได้เฉพาะกลุ่มที่แยกจากสังคมใหญ่เพราะการสะพัดที่ไม่มีพรมแดนจะทำให้ทุกอย่าง फैนไปจากที่ควรจะเป็น และ ไม่สามารถคุมได้ในระบบทุนนิยม จนกว่า คนทั้งหลายจะเข้าถึงความเป็นขาวบุญนิยม แล้ววันนั้นจึงจะ

สามารถทำลายพรมแดน ให้เป็นแดนศิวิไลซ์ได้ทั่วโลก สาธุ(เป็นความปรารถนาของพระ
อวโลกิเตศวร)

ความเห็นเฉพาะตน "พ่อท่านเทศน์ พุทธเศรษฐศาสตร์จุลภาค ร.9 ท่านบอกทาง
เรื่อง พุทธเศรษฐศาสตร์มหภาค"

พ่อครูว่า...เอาตรงคำว่าพุทธเศรษฐศาสตร์จุลภาคกับพุทธเศรษฐศาสตร์มหภาค
ก่อน

พ่อครูว่า... นี่ใช้คำว่าพุทธรวมด้วยนะ พุทธเศรษฐศาสตร์ จะให้ชัดก็โลกุตระ
เศรษฐศาสตร์โลกุตระกับเศรษฐศาสตร์ที่ไม่ใช่โลกุตระ ก็คือเศรษฐศาสตร์โลกุตระกับ
เศรษฐศาสตร์โลกียะ

จะใช้คำว่า พุทธเศรษฐศาสตร์ ศาสนากระแสหลักที่เป็นคนไทยเขายังไม่เข้าถึง
โลกุตระ เพราะฉะนั้นใช้คำกำกับพุทธเศรษฐศาสตร์ มันต้องอธิบายอีก ใช้คำว่า
เศรษฐศาสตร์โลกุตระกับเศรษฐศาสตร์โลกียะ อย่างนั้นจะชัดเจน

ทีนี้คำว่า เศรษฐศาสตร์จุลภาคนั้น คุณน้ามิตรบอกว่า ที่อาตมาอธิบายเป็นจุลภาค
ส่วนเศรษฐศาสตร์ของในหลวง ร. 9 นั้นเป็นเศรษฐศาสตร์มหภาค

มหภาคแปลว่า กว้าง เป็นส่วนใหญ่ ส่วนจุลภาคนั้นเป็นส่วนเล็ก ส่วนน้อย ก็ถูก
เพราะเศรษฐศาสตร์โลกุตระนั้น มันยังรู้กันในคนส่วนน้อย ทำได้ในคนส่วนน้อย และ
ที่จริงที่สุด มันก็จะได้ส่วนน้อยนั้นแหละเป็นหลักตลอดกาลนาน เพราะ เศรษฐศาสตร์
โลกุตระ มันจะยอดพีระมิด ถ้ามันเจริญมันก็จะขยับเอามวลจากยอดพีระมิดลงมาหาฐาน
พีระมิดมาเรื่อยๆ มันก็ยังจะน้อยอยู่ตลอดกาล

เพราะโลกุตระนั้น จาคน้อยขยายมาๆ ถ้ามันไม่เกินครึ่งของฐานพีระมิดแล้วละก็
แม้จะเกินครึ่งมาอีก ฐานพีระมิดก็ยังมีความมากกว่าครึ่ง ต่อให้พีระมิดลดลงมา เอามวล
พีระมิดนี้จากพื้นที่มวลพีระมิดแหลมยอด ลงมาเรื่อยๆเกินครึ่งหนึ่งของฐานพีระมิด มวล
ของยอดพีระมิด มันก็ยังเป็นมวลน้อยกว่าฐานพีระมิดอยู่ดี

แต่มวลที่น้อยนี้แหละ เป็นผู้มีความสำเร็จสูง เสถียร แปลว่า ความสำเร็จหรือจะ
แปลจาก Economy เขาแปลว่า ประหยัด มันก็เป็นผู้ที่ประโยชน์สูง ประหยัดสุดอยู่ดี มัน
เป็นเรื่องของความเป็นประโยชน์สูงประหยัดสุดอยู่ดี เอาประโยชน์นี้มาอธิบายโลกุตระ
เศรษฐศาสตร์ โลกุตระก็แล้วกัน

ประโยชน์สูง ประหยัดสุด มันไม่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยด้วยสุรุษสุราย หรือว่าเป็นเล่ห์กล
อยู่ในวิธีสะพัดเงินหมุนเงิน เพื่อโลภมาให้แก่ตัวเองได้มากขึ้นๆ แต่มันจะทำน้อยลง น้อย
ลง น้อยลง อาตมาอธิบายติดตามดีๆ ตอนนี้อย่างไปถึงประเด็นที่ 9 แล้ว เศรษฐศาสตร์
โลกุตระนี้ ขยายตอนนี้มันไม่เชื่อมต่อกันก็คงจะเข้าใจยากเพราะไม่มีผลความ ต้องฟัง
ผลความเป็นคำขยายพื้นฐานมาก่อนแล้วก็จะเข้าใจรายละเอียดได้

_สู่แดนธรรม... ผมนึกขึ้นได้ เหมือนกับแก่นภายในชาวอโศกมีพระโสดาบัน
จำนวนน้อยกว่าสมาชิกพรรคการเมืองที่เราประกาศรับเข้ามานี้แหละครับ อย่างนี้พอได้
ไหมครับ เพราะเขาจะเข้ามาเป็นฐาน จำนวนคนที่ได้อาริยธรรมก็จะมีจำนวนน้อยเป็น
ธรรมดา

พอครว้า... ก็คล้ายกันการเมืองประชาธิปไตย กับเศรษฐศาสตร์ก็จะมีนัยยะไม่ต่าง
กันเท่าไร มันทันทีมีส่วนต่าง แต่ว่าส่วนที่คล้ายกัน มันก็จะมีอย่างทีพูดทิ้งไว้เมื่อกี้
เพราะฉะนั้น ก็ทำความเข้าใจไป ค่อยๆ เข้าใจเรื่อยๆ ไปในรายละเอียดต่างๆ

ที่อาตมาอธิบายอยู่นี้ก็มันเป็นความจริงใจของอาตมา ที่อาตมาเห็นว่ามนุษยชาติ
ควรจะได้รับความรู้นี้ ที่อาตมามั่นใจว่าเป็นความรู้ระดับยอดสุดของความเป็นมนุษยชาติ
ความเป็นสังคมที่อาตมาเคยพูด ความรู้ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วอาตมาก็เรียนรู้ตาม มายู
คนี่ก็เอามาเปิดเผยในฐานะที่ประกาศตนบอกตนไปแล้วว่า เป็นลูกพระพุทธเจ้าที่อยู่ใน
ระดับที่ โปธิสัตว์ระดับ 7 นั้นแหละ

ทีพูดจริง อธิบายจริงแล้วพาทำจริงๆ มีการประพฤติ มีการบรรลุธรรม มีการ
บำเพ็ญในมนุษย์จริง มีปรากฏการณ์สัมผัสได้ เพราะฉะนั้นจะต้องมาพิสูจน์ความจริง
สัมผัสความจริงกันเถอะ แล้วจะค่อยๆ รู้เรื่อง ค่อยๆ เข้าใจ

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน รัฐสวัสดิการชาวอโศกนั้นยิ่งกว่ารัฐสวัสดิการของสวีเดน

พ่อครว้า... ทีนี้มาฟังอันนี้ดู ผังของ ดร.จบทางเศรษฐศาสตร์มาจากออสเตรเลียพูด
ถึงรัฐสวัสดิการสวีเดน

_เลือกตั้งไทย...มองไกลถึงสวีเดน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชิตตะวัน ชนะกุล

อาจารย์ด้านเศรษฐศาสตร์และการเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์

ใกล้วันยุบสภา พรรคการเมืองน้อยใหญ่พร้อมใจชูนโยบายสวัสดิการเพื่อ
ประชาชน

พ่อครว้า... อาตมาว่าทางพลเอกประยุทธ์ ไม่เห็นจะออกมาบอกชูนโยบายอะไร
มากมาย จะทำงานไปแล้วกับบอกผลงานไป ไม่เห็นอวดอะไรมากมาย แต่เห็น
พรรคการเมืองเขาอวดกันเลยกันมากมาย

_หากทว่า ยังไม่ ปรากฏพรรคการเมืองใดประกาศจุดยืนจะปฏิรูประบบภาษี
สำหรับเป็นแหล่งรายได้ของรัฐ และขจัดปัญหา คอร์รัปชัน เพื่อให้การใช้งบประมาณ
แผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นนั้นแล้ว สวัสดิการเพื่อประชาชนจะเกิดขึ้นใน
ประเทศไทยได้จริงหรือ วันนี้ขอนำเสนอเรื่องราวและหัวใจสำคัญของรัฐสวัสดิการ

สวีเดน หนึ่งในประเทศที่ได้รับการขนานนามว่า มีระบบรัฐสวัสดิการที่ดีที่สุด ส่งผลให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคม

รัฐสวัสดิการประเทศสวีเดน เกิดขึ้นจากวิสัยทัศน์ของพรรค Swedish Social Democratic (SAP) ซึ่ง ชูนโยบายสังคมเท่าเทียม โดยการเก็บภาษีแบบก้าวหน้า เพื่อสร้างสวัสดิการให้ประชาชน ในระยะเวลาของการบริหารประเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2475 ถึงปี พ.ศ. 2519 รัฐบาลของพรรค SAP ได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้าง ทางสังคมเศรษฐกิจระดับคุณภาพชีวิตชาวสวีเดน ให้เข้าสู่ระบบสวัสดิการทั้งหมด กล่าวคือ ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ การศึกษาทุกระดับ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย มีบำนาญชราภาพ การคุ้มครองจากการว่างงาน และผลประโยชน์ทางสังคมอื่นๆ

แม้ว่าชาวสวีเดนได้รับประโยชน์จากสวัสดิการของรัฐเต็มรูปแบบ มีความสะดวกสบาย มีความมั่นคง ในชีวิต แต่ประชาชนต้องเสียภาษีหนักที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ในขณะที่ประเทศไทยเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ที่ 7% ประเทศสวีเดนและประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ ประเทศเดนมาร์กและประเทศนอร์เวย์เก็บ VAT 25% ซึ่งรวมอยู่ในราคาสินค้าและบริการที่ประชาชนจ่าย ปัจจุบันคนทำงานในประเทศนี้ โดยเฉลี่ยเสียภาษีเงินได้ประมาณครึ่งหนึ่งของรายได้

พอครว้า... ไม่ต้องไปตื่นเต้นเท่าไหร่หรอก เขาเสียภาษี 5% แต่ของเราชาวโศกเสียภาษี 100% หัวเราะฮาๆ ด้วยความยินดีเต็มใจด้วยนะ

_ผู้ประกอบการในฐานะนายจ้างต้องจ่ายภาษีนิติบุคคล และชำระเงิน เข้ากองทุนประกันสังคม เพื่อสิทธิประโยชน์ของลูกจ้าง อาทิ เงินบำนาญ ประกันสุขภาพ และสวัสดิการ สังคมอื่น

น่าสนใจว่า ในขณะที่ประเทศสหรัฐอเมริกา (FICA Taxes) กำหนดให้นายจ้างและลูกจ้างจ่ายฝ่ายละ 7.65% ของค่าจ้าง ประเทศไทยจ่ายฝ่ายละ 5% นายจ้างในสวีเดนต้องจ่ายสมทบในระบบประกันสังคมถึง 31.42%

พอครว้า... ของชาวโศกเราเสียภาษีไม่ได้ถูกกดขี่ ไม่ได้ถูกบังคับ เป็นอิสระเสรีภาพที่คุณจะเข้ามาอยู่ในสังคมนี้ แล้วคุณก็ทำงานเสียภาษี 100% อย่างเต็มใจ ซึ่งไม่เหมือนที่อื่นเลย มันอิสระเสรีภาพสมบูรณ์แบบ

_แม้ว่าการจ้างพนักงานดูเหมือนเป็นภาระหนัก แต่นายจ้างก็ได้รับผลตอบแทนกลับมาในรูป พนักงานมีสุขภาพแข็งแรง รู้สึกมั่นคงในชีวิต ส่งผลให้การทำงานในองค์กรมีคุณภาพ

เป็นที่น่าสังเกตว่า พรรค SAP ได้รับความนิยมจากคนสวีเดนจำนวนมาก สะท้อนจากผลการ เลือกตั้งที่พรรคได้รับคะแนนเสียงเป็นสัดส่วนสูงที่สุดตลอดมา แม้ว่าในปี พ.ศ. 2534 รัฐบาลพรรคขว่อนรัักษนิยม ได้แก่ Centre Party, People's Party, Moderates, Christian Democrats และ New Democracy จะมี นโยบายลดภาษี

ควบคู่กับการควบคุมบทบาทรัฐสวัสดิการ ลดผลประโยชน์บางประการที่ประชาชนเคยได้รับ ด้วยความกลัวว่ารัฐบาลจะตัดทอนสวัสดิการมากเกินไป ในปี พ.ศ. 2537 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้เทคะแนน ให้พรรค SAP กลับเข้าสู่อำนาจอีกครั้ง ในครั้งนี้ พรรค SAP ได้ประกาศสร้างเสถียรภาพทางการคลัง ด้วยการตัดทอนการใช้จ่ายภาครัฐ และเพิ่มภาษีเพื่อลดการขาดดุลของรัฐบาล จนกระทั่งปี พ.ศ. 2540 การขาดดุลงบประมาณและการว่างงานลดลง รัฐบาลพรรค SAP จึงฟื้นฟูนโยบายเดิม พร้อมทั้งขยายสวัสดิการสังคมบางส่วนเพิ่มเติม

จะเห็นได้ว่า ปัจจัย

สำคัญที่ทำให้ระบบรัฐสวัสดิการในประเทศสวีเดนประสบความสำเร็จ

พอครว้า... จริง ชาวอโศกเราตระหนักถึงการเสียภาษีใหม่ ...ตระหนัก พวกเราตระหนักถึงการเสียภาษี คือการให้เงินไปให้แก่กองกลางส่วนกลาง

มาจากการที่ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการเสียภาษี เพื่อเป็นแหล่งรายได้ให้รัฐนำไปสร้างสวัสดิการประเภทต่างๆ ให้กับคนในสังคมทุกระดับ นอกจากนี้ ชาวสวีเดนมีความเชื่อมั่นว่า รัฐบาลจะบริหารเงินงบประมาณแผ่นดินให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน โดยไม่มีการทุจริต

พอครว้า... เขาเอาตัวนี้มาเป็นหลักเลย เน้น ขอแะนิดนึง คนในสังคม มีจำนวนพัน จำนวนหมื่น จำนวนแสน จำนวนล้าน โดยเฉพาะล้านคนขึ้นไปหลายล้าน จะไม่ให้มีคนทุจริตได้ไหม ยากมาก ยาก เพราะฉะนั้นกฎหมายต้องเข้มในเรื่องทุจริตมาก ไม่เช่นนั้นประเทศที่ไม่ใช้กฎหมายเข้มข้นในการเอาผิดผู้ทุจริต คนในประเทศนั้นก็ต้องเป็นคนดีเป็นคนเจริญ เป็นคนมีกิเลสน้อย จนกระทั่งถึงขั้นไม่ทำทุจริต นั่นแหละมันถึงจะเป็นไปได้ ใช่ไหม

เหมือนอย่างพวกเรานี้ เดี่ยวค่อยๆอธิบายแล้วจะค่อยๆเข้าใจว่า จัดเป็นประธานสิ่งทั้งปวงได้ เพราะมีกิเลสน้อยจนกระทั่งถึงไม่มีกิเลส

เพราะฉะนั้นคำว่าคนไม่มีกิเลสเป็นไปได้ และไม่ใช้เรื่องเกินเชื่อหรือเกินที่จะมีได้ เสียภาษี 100% ด้วยความยินดี แม้มันจะกิเลสไม่หมด พวกชาวอโศกกิเลสไม่หมดตั้งเยอะแยะก็ยังมาเป็นสมาชิกชาวอโศกเสียภาษี 100% เลย กิเลสยังไม่หมดยังไม่ใช่อรหันต์หรอกใช่ไหม เพราะฉะนั้นยิ่งคนเป็นอรหันต์ก็ยิ่งสบายแล้วก็เป็แกนหลักให้แก่สังคมด้วย

_เมื่อพิจารณาดัชนีการรับรู้คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index) ที่ใช้วัดการคอร์รัปชันของ ประเทศต่างๆ ทั่วโลก พบว่า ประเทศสวีเดนและประเทศรัฐสวัสดิการเพื่อนบ้าน เป็นประเทศที่มีการคอร์รัปชันต่ำที่สุด 5 ลำดับแรกมาอย่างต่อเนื่อง ชาวสวีเดนมีทัศนคติที่ชัดเจนว่า การทุจริตทุกระดับเป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถยอมรับได้

พ่อครูว่า... เข้มขันดี แข็งดินะ การทุจริตในทุกระดับ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถยอมรับได้ คนไทยเอ๋ย คนไทย เอาอย่างเขาหน่อยนะ

—คนสวีเดนจะไม่ทำสิ่งไม่ดี และจะไม่ทนยอมให้ผู้อื่นทำสิ่งไม่ดีที่มีผลต่อส่วนรวม โดยไม่เลือกปฏิบัติ กล่าวโดยเฉพาะคนสวีเดนไม่ยอมรับบุคคลที่มีมือไม่สะอาด

พ่อครูว่า... โอ้โฮ สส.ของเขจะต้องสะอาดบริสุทธิ์ดีจริงๆ ประเทศไทยเอ๋ย เอาอย่างเขาหน่อย ของดีอย่างนี้ให้มันดีเถอะ มันเป็นเรื่องถาวร เป็นเรื่องบริสุทธิ์ สะอาดเป็นเรื่องคนดี คุณจะไปเป็น ส.ส.คุณก็เป็นคนสะอาดบริสุทธิ์ไปสิ ไม่งั้นจะเป็นสส.เน่าอยู่อย่างนั้นให้เสียชื่อเสียงตระกูลทำไม

—มีประวัติต่างพร้อยมาเป็นตัวแทนของประชาชน ดังนั้น การบริหารงบประมาณแผ่นดินจึงมีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง

พ่อครูว่า... นี่เป็น ดร.ชิตตะวัน ชนะกุล เขียนมา ให้พวกเราได้เข้าใจ เพราะเป็นดร.ทางเศรษฐศาสตร์ ก็เอาความเห็นความรู้ความเข้าใจ ที่มีอยู่ในสวีเดนมา ก็ได้ประโยชน์เท่าที่ได้ฟังมานะ

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน GDP แบบพุทธที่เห็นแตกต่างจากนักเศรษฐศาสตร์ทุนนิยมหรือผู้ยงนับถือพระเจ้า ตอนที่ 2

พ่อครูว่า... เอาที่เขียนมาอธิบาย ... GDP มันก็เป็น“รายได้มวลรวม”ที่ไปนับเอา“รายได้”จากที่ขาย“ผลผลิต”ออกไปให้แก่ต่างประเทศโน่นมา “รวมเป็นรายได้ปนเปเข้าไปด้วยอีก” แล้วหลงผิดนับว่า เป็น“รายได้มวลรวมเฉพาะภายในประเทศ” ซึ่งไม่ใช่ที่อาตมาหมายเรื่องGDP

GDP อย่างเข้ม ต้องเอาเฉพาะภายในที่เป็นผลผลิตภายในเท่านั้น อย่าเอาจากที่เราส่งไปขายต่างประเทศได้ หรือจากคนไทยที่อยู่ต่างประเทศเอารายได้ส่งเข้ามาให้ในไทย มารวมเป็นมวลรวมด้วย อย่า อาตมาเข้มตรงนี้ว่า Domestic หรือ รายได้มวลรวม ประเด็นที่ 1 ตรงนี้ แต่เขาไม่ได้คิดกันอย่างนี้หรอก เขาคิดรวม อาตมาก็เลยเอาแบบของอาตมาบ้างว่าเป็นอย่างนี้ แล้วมันจะได้สูงสุดเพราะคุณภาพของคน คุณภาพของคนที่ไม่ม่กิเลส เสียสละเป็นที่สุด มีใจเกื้อกูล เพิ่มพูนเสียสละ

เพราะฉะนั้นเสียสละเมื่อคนไทยหรือชาวอโศกเป็นต้น ชาวอโศกพออยู่พอกิน ทำได้มาก ทำได้เกิน ก็สละส่วนมากส่วนเกินออกไปสู่คนอื่น ขายก็ขายขาดทุนได้ เพราะเราไม่ซีโลง แจกฟรีก็แจกได้ เราถือว่าเป็นความดีงามของมนุษยชาติ เป็นความเจริญของมนุษยชาติเป็นความประเสริฐความพัฒนาขึ้นของคน

เพราะฉะนั้นเราทำได้จริงก็จึงยืนยันมั่นใจว่าเราทำได้จริง

เพราะฉะนั้นถ้าไปสำคัญตรงนี้ รวมตรงนี้ผิด มันจะไปกระทบความงามคุณงามความดีของคน จะทำให้สูง เจริญยิ่งกว่านั้นในประเด็นสุดท้าย ปลายๆไม่ได้ คืออะไรคอยติดตาม

อาตมาก็ถามประโยคตอบไปว่า ...มันสำคัญผิดไปมั๊ย? พินิจดูกันให้คมๆ แม่นๆ ชัดๆ กันเถิด พินิจกันลึกๆชัดๆคมๆแม่นๆแล้ว จะเห็นว่า ที่ว่า“รายได้มวลรวมในประเทศเท่านั้น” หรือจากภาษาที่ว่า Gross Domestic Product นี้ มันเป็น“รายได้มวลรวม”คือ Gross ที่ถูกต้องตรงตามความกำหนดหมายกันแล้วหรือไม่ใช่? มันเป็น“รายได้มวลรวม”ที่เกิดขึ้น“เฉพาะภายในประเทศเท่านั้น”จริงหรือไม่?

มันต้องเอา“รายได้ที่เกิดขึ้นจากการนับ‘รายได้’อันได้ขายผลผลิตของไทยที่ไทยผลิตขึ้นได้”กันในประเทศ”เท่านั้นเป็น“รายได้มวลรวมจากผลผลิตของไทยเอง”ตะหาก ประเด็นที่ 1 นี้ จึงเป็นการหลงผิดในการขาย“ผลผลิต”ที่ควรรวม“รายได้”จากภายนอกของ“ผลผลิต”ที่ส่งออกไปขายนอกต่างประเทศ และหรือนับเอาของคนไทยที่ไปได้“รายได้”อยู่นอกต่างประเทศแล้วส่งเงินเข้ามาให้คนไทยในประเทศไทย ว่า เป็น“รายได้มวลรวม”เฉพาะของไทยคนไทยภายในประเทศไทยเท่านั้น ว่า เป็นการขาย“ผลผลิตไทยกันเองภายในประเทศเท่านั้น” แต่หลงว่า“รายได้มวลรวมเฉพาะภายในประเทศ”

“เศรษฐกิจ”ประเด็นที่ 1 นั้นกำหนดหมายผิดเพี้ยนตรงหลงควรรวมเอาที่“ไม่ใช่ภายในเท่านั้น”แท้ๆ มาควรรวมเป็น“ภายในแท้”เข้าไปด้วยอย่างสับสนอยู่ ไม่“ตรง”แท้

ประเด็นที่ 2 คือ ความหลงเพี้ยนๆผิดๆ ที่มักจะวิปลาสไปหลงคิดเอา“ตัวเลข”กันมากกว่าที่จะจะให้ลึกลงไปคิดเอา“เนื้อหา”หรือ“ผลผลิตที่เกิดจากการทำงานโดยตรงของคนผู้ทำงาน”เป็นสำคัญ

เช่นเดียวกับการเลือกตั้งที่ไปหลงแต่ตัวเลข ใช้วิธีการซับซ้อนต่างๆมานานแล้ว ก็ไปเอาที่การเลือกตั้ง ประชาชนส่วนมากก็ถูกลากจูงให้สำคัญผิดไปกับการเลือก โดยที่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่รู้หรือว่า ลึกๆคนนี้ดีจริงๆหรือไม่ คนนี้เป็นคนทำงานดีมีเนื้อหา รับใช้ประชาชนอย่างบริสุทธิ์ใจ ไม่ได้โฆษณาตัวเอง ไม่ได้หาเสียงให้ตัวเองด้วย แต่เขาทำงานจริงๆเหมือนอย่างในหลวงร. 9 ทำงานจริงๆ มีเนื้อหา มีผลงานอะไรอยู่ โดยที่ไม่ต้องทำอย่างนั้นหรือเปล่า ด้วยวิธีการโฆษณาหาเสียงเหมือนอย่างพวกเขาหาเสียงกัน บ๊องๆ กัน ฟังดีๆแล้วจะได้ความรู้ความเข้าใจ

__สู่แดนธรรม... ขณะที่ผมพบอโศกใหม่ๆ พ่อท่านสอนลูกๆให้ได้ทั้งนิพพาน และสอนให้ทำประโยชน์แก่สังคม ผมเห็นความแปลก ยุคแรกๆพวกเราต่อสู้เรื่องงามและไม่ได้ตั้งใจอดตา ก็เลยหลบลงบาตาล พ่อท่านโจมนต์ ถิ่นมิทธะ และก็พาเราทำกสิกรรม ปฏิบัติสังคมด้วยฟางเส้นเดียว ก็ทำในสิ่งที่ มนุษยชาติต้องการ..สั่งสอนมาเรื่อยๆ พ่อ

ท่านเอาความรู้เหล่านี้มาจากไหน เมื่อถึงหลายปีเข้า ธรรมะที่ไปถึงนิพพานก็ขาดไม่ได้ ในการช่วยเหลือมนุษยชาติ มาวันนี้พามอง เศรษฐศาสตร์แบบโลกุตระ พ่อท่านเอาความรู้เหล่านี้มาจาก

พ่อครูว่า... ไขความที่ว่า คุณบอกว่าไม่รู้เอาตมาเอามาจากไหน เอาตมาไม่มีครูบา อาจารย์ ไม่ได้ไปซื้อมาจากร้านขายยา ไม่ได้ไปซื้อมาจากห้างสรรพสินค้า ใหญ่ๆโตๆ ที่ไหนๆ หรือจากห้างต่างประเทศไหน โดยเฉพาะยิ่งพวกต่างประเทศทุนนิยมเทวนิยม ซึ่งคนละอย่างเลยกับทุนนิยมเทวนิยมด้วยซ้ำไป

เป็นของที่เอาตมาก็บอกแล้วว่าเอาตมารับมาจากของพระพุทธเจ้า แบบของ พระพุทธเจ้าที่เลือกด้วยภาษาว่าโลกุตระธรรม เป็นโลกุตระมันต่างจากโลกียะ จะได้ ชัดเจนว่าคนโลกุตระเป็นอย่างนี้หรือ ยิ่งจะฟังเศรษฐศาสตร์นี้ไปเรื่อยๆ ไปถึง 9 ประเด็นแล้ว ไม่รู้น้อยก็มากไม่รู้มากก็น้อยนะ จะรู้ว่าโอ้โฮยอดเยี่ยม

ประเด็นที่ 2 คือ ความหลงเพี้ยนๆผิดๆ ที่มักจะวิปลาสไปหลงคิดเอา “ตัวเลข” กัน มากกว่าที่จะให้ลึกลงไปคิดเอา“เนื้องาน”หรือ“ผลผลิตที่เกิดจากการทำงานโดยตรง ของคนผู้ทำงาน”เป็นสำคัญ

คนมักจะหลงผิดไปกำหนดหมายเอา“ตัวเลข”หรือ“จำนวนตัวเลข”มาเป็นเครื่องชี้ว่า เป็น“ความเจริญเนื้อแท้”ของคนกัน ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันทางค้าขายหรือธุรกิจ แม้แต่จะเป็นการแข่งขันของนักการเมืองหรือพรรคการเมืองซึ่งเป็นประชาธิปไตยที่หลง สำคัญกันที่“การเลือกตั้ง” ล้วนมุ่งมันหมายแข่งกันที่“ตัวเลข”กันนั่นเอง ที่กำหนดหมาย กันผิดอยู่

เพราะพากันเผลอเดินไปหลง“ตัวเลข”กัน ว่า เป็น“เนื้อหาแท้จริง”

ตัวเลขสูงหมายถึงค่ามันสูงแต่ชาวโลกุตระธรรมเอาน้อย ของมันถูกนะ เราก็แจกฟรี จึงได้น้อย แต่ของเรายิ่งดีนะ ยิ่งมากจำนวนด้วย แต่เราขายถูกๆ ตัวเลขมันก็ต้องน้อยสิ เราก็ต้องแพ้เขาชัดเจน เพราะฉะนั้นการซื้อบอกว่าแพ้หรือได้น้อย นี่แหละคือคนเจริญ คน ประเสริฐ

ไม่กำหนดหมายกันที่“การทำงานของคน”ที่เป็นผู้มีความรู้ในเรื่อง“เศรษฐศาสตร์” แบบ“โลกุตระ”ของพระพุทธเจ้า หรือการเมืองก็เช่นกัน ก็ไปหลงกันที่“ตัวเลข” ไม่ไป สำคัญมันหมายกันที่“ตัวนักการเมือง”หรือกำหนดหมายกันที่“ผลงานของนักการเมืองทำจริง”มายืนยันเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า เป็นความสำคัญที่เป็นเนื้อหาแท้จริงยิ่งกว่า “ตัวเลข”ของ “การนับคะแนนเอาที่การเลือกตั้ง” ที่แฝงไปด้วยเล่ห์กลสารพัด มันจึงไม่ตรงสัจธรรม หรือความเป็นจริงกันได้จริง

“เศรษฐกิจ”ประเด็นที่ 2 นี้ โลกียะหรือเทวนิยมจะวิปลาสไปคิดเน้น“ตัวเลข” แทนที่จะคิดเอา“เนื่องาน”ที่เป็น“ผลผลิตของคนผู้ผลิต”หรือสำคัญมันหมายถึง“คนผู้ทำงานผลิตจริง” เป็นความเจริญทาง“เศรษฐกิจ”หรือ“การเมือง”กันแท้

ประเด็นที่ 3 นั่นคือ “โลกียะ”นับเอา“ผลได้” ที่เมื่อ“ได้เปรียบ”คู่แข่งชั้น หรือผู้อื่น แล้วเราได้ทำเกิน“ทุน”มาเป็น“ของเรา” มีผลมากเกินไปกว่า“คนอื่น”แท้ เมื่อ “เปรียบเทียบ”ก็เป็นจริง คือเขาถือว่า เป็น“ความเจริญ”หรือ“ความก้าวหน้า”ของความเป็น “เศรษฐกิจ”ในความเป็นชีวิตคนหรือสังคม ก็ถูกของเขา ที่เขา“ยึดถือของเขาชาว “โลกียะเทวนิยม”เป็นสากล

ชาว“โลกียะ”มีความยึดถือเช่นนี้ เข้าใจและเชื่อว่า อย่างนี้แหละว่า“ถูกต้อง”ดีจริง ความเป็น“โลกียธรรม”จะไม่ยอม“เสีย(สละ)”ไปให้ใคร” ไม่ยอม“ขาดทุน” จะมีแต่ “เอาเปรียบ-ได้เปรียบ”ถือว่า เป็นความเจริญ เป็นอารยะ(ศิวิไลซ์ civilize) หากจะ “เสียสละออกไป”ก็จะคิดเป็น“ราคาของคุณงามความดี-ความเชื่องคุณ-เท เก โก”ที่ตนให้ แก่คนอื่นได้แล้วยึดเป็น “อุปกิเลส” มันก็ซับซ้อนขึ้นไปอีก แล้วยึดติดใส่จิตตนเองเป็น “ตน(อัตตา)” เป็น“ของของตน(อัตตนิยา)”อยู่ และนับเป็น“บุญคุณ”ที่ตนมีต่อผู้อื่น นี่คือการยึด มันคือ“อุปาทาน”ที่เป็น“กิเลส”แท้ๆ นี่คือการยึด มันคือ“อุปาทาน”ชนิดหนึ่ง เป็น“อุปกิเลส”แท้ๆ

“ความยึด”ภาวะนั้นๆเป็นตน-เป็นของตนนั้น มันคือ“อุปาทาน”นะ! เป็น“กิเลส” ทั้งๆที่“กิเลส”มันไม่ใช่“บุญ”เลยแม้แต่นิดน้อย “อุปาทาน”มันเป็น“การยึด”แท้ๆ แต่ก็เพี้ยนไปยึดเอา“กิเลส”มาเป็น“บุญ” แล้วก็หลงผิดว่า “ความยึด”เป็น“กุศล”

“บุญ”ต้อง“ไม่มี”อาศัยอยู่ในชีวิต ส่วน“กุศล”นั้นต้อง“มี”อาศัยอยู่ในชีวิต แม้ พระพุทธเจ้าก็ไม่สันโดษในกุศล แต่อรหันต์หมดบุญไปแล้วเป็นผู้ บุญญาปาปปริกษิโณ ที่ถูกแท้นั้น “บุญ”คือ “การทำลายความยึด” “บุญ”ไม่ใช่“การไปยึดมามีไว้” แต่“กุศล”มันต้อง“มี” มันต้องสะสม “กุศล”จึงแตกต่างจาก“บุญ”ที่มันไม่ต้อง “มี” “บุญ”มันก็“ผิด”ไปจาก“สัจจะ”ที่แท้ของ“โลกุตระ”กันอย่างอวิชชาหรือมิจฉาทิฐิ เพราะโพล่ไปเห็น“กุศล”เป็น“บุญ”อันผิดเพี้ยนไปจาก“สัจจะ”คนละทิศละทางเลย “บุญ”มันไม่ใช่“สมบัติ”ที่จะ“มีสะสมไว้” ซึ่งแตกต่างจาก“กุศล”ที่คนต้องสะสม แต่“บุญ”เป็นแค่“พลังงานจิต”ที่สร้างให้เกิดเป็น“ฉาน”เป็น“ปัญญา” เผากิเลส เท่านั้น “บุญ”มีหน้าที่ทำแต่“วิบัติ”ทำลาย“กิเลส” หรือมีหน้าที่ฆ่ากิเลสให้ดับสิ้น

“บุญ”ไม่มีความเป็น“สสาร” ไม่ว่าทางวัตถุหรือทางจิต เพราะ“บุญ”ไม่จับตัวกัน ขึ้นเป็นกลุ่มก้อนเด็ดขาด มันเป็นแค่“พลังงานทางจิต” ซึ่ง“บุญ”นี้จะไม่“ทรงอยู่” เป็น “ธรรม”เกินกว่า“ปัจจุบันชาติ” เนื่องจาก“บุญ”เพียงทำหน้าที่เป็น“พลังงานขึ้นได้ใน ปัจจุบันของอารยชนโลกุตระ”เท่านั้น “บุญ”ไม่เกิดใน“อดีต”หรือไม่เกิดใน“อนาคต”

“บุญ”เกิดใน“ปัจจุบันชาติ”เท่านั้น ถ้าไม่ใช่ปัจจุบันที่เป็นคนผู้มีพร้อม“ดาหุยมุกสันกาย”เต็มเต็มทำงานร่วมกันกับ“ใจภายใน”เป็น“ภาวะ 2”แล้วไซ้ “บุญ”ก็เกิดไม่ได้

“บุญ”เป็น“พลังงานจิต”ที่ทำหน้าที่“ประหารกิเลส”เท่านั้น ไม่มี“คุณวิเศษ”อื่น

“เศรษฐกิจ”ประเด็นที่ 3 นี้ชาวเทวนิยมโลกียะเขาหลงผัดนัวเอา“ความได้เปรียบ”นับส่วนที่ได้เกิน“ทุน” หรือได้เกินกว่า“คนอื่น”นั้นๆ ถือว่า เป็น“ความเจริญ”หรือ“ความก้าวหน้า”ของความเป็น“เศรษฐกิจ”ในความเป็นชีวิตคนหรือสังคม

ซึ่งมันตรงกันข้ามกับ“เศรษฐกิจ”ของชาวโลกุตระกันคนละทิศละทางกันเลย

“เศรษฐกิจ”ของชาวโลกุตระนั้น นับเอา“ความเสียสละ”ซึ่งเป็น“ความเสียเปรียบ”นั่นเอง ว่าเป็น“การได้กำไร” เพราะเสียสละก็“ทำประโยชน์แก่ผู้อื่น” และก็แค่“สักแต่ว่าทำ”

ไม่“ยึดเป็นตัวตน” หรือปฏิบัติจนกระทั่งไม่ยึดมา“เป็นตน-เป็นของตน”ได้สำเร็จจริง

นี่คือ “คุณวิเศษ”ที่ชาวโลกุตระ“ทำได้” ซึ่ง“ยึด-ไม่ยึด”นี้ ชาวโลกียะยังไม่ศึกษา “ความยึด”ภาววิชาการว่า “อุปาทาน”นี้เอง คือ “กิเลส”ที่ต้องศึกษาและพิชิตมัน “เศรษฐกิจ”ของชาวโลกุตระจึงแตกต่างกับชาวโลกียะเทวนิยม ยิ่งกว่าดาวคนละดวง

ประเด็นที่ 4 นั่นคือ ความเป็น“โลกุตระ”นี่แหละสำคัญมากยิ่ง ได้แก่ “ขาดทุนของเรา คือ กำไรของเรา”

ประเด็นนี้แหละที่ชาว‘เทวนิยมโลกียะเขายังทั้งไม่รู้จักรู้แจ้งรู้จริงในความลึกล้ำของความจริงนี้ ทั้งยังไม่ได้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติกันให้สำเร็จได้ อย่างภาคภูมิใจ เต็มใจ อิ่มเอมใจ เกษมใส ใจเกื้อกูล เพิ่มพูนการเสียสละจริงๆจังๆกันเลย

ชาวพุทธที่เจริญอารยธรรมเป็น“โลกุตระ”กันได้สำเร็จจริงๆนั้น จะนับเอา“การขาดทุนของเรา” เป็น“ความเจริญพัฒนาก้าวหน้าของเรา” ด้วยความบริสุทธิ์ใจที่จริงใจ ด้วย“ปัญญา”อันยิ่ง ว่า ความเป็นผู้ประเสริฐแท้จริงนั้น คือ คนผู้เสียสละ ผู้ขาดทุนให้แก่ผู้อื่น..ดี แพ้ผู้อื่น..ได้ แต่จะไม่ยอมเป็นผู้ผิด ไม่ยอมทูลจริต

แล้วยินดี เต็มใจเป็น“ผู้รับใช้ผู้อื่น-รับใช้สังคมประเทศชาติ หรือรับใช้โลก ที่ไม่ใช่ทาส หรือไม่ใช่ผู้รับจ้าง เป็นอันขาด”

ผู้เป็น“อารยบุคคล”แบบ“โลกุตระ” จึงไม่ใช่ทั้ง“ทาส”ทั้ง“เทพ”หรือเทวะผู้ยิ่งใหญ่ใด

เพราะเป็นผู้รู้จักรู้แจ้งรู้จริงรู้จบความเป็น“เทพ”หรือ“เทวะ”แม้จะยิ่งใหญ่ที่สุดปานใด

ความเป็น“ทาส”คือ ผู้ยังมี“ตัวตน”แล้ว ไม่รู้ว่า “ตนเองเป็นทาส”ที่หลงรับใช้ตัวเอง
ก็ลดความเป็น“ทาส”ได้ไปตามลำดับ เป็นโสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี อรหันต์
ฟังให้ตื่นะ ตัวเองจะเป็นทาส จะเป็นผีเป็นชาดาน จะเป็นเทพก็ตัวเองทั้งนั้น
ชีวิตที่มีอยู่ จึงอยู่อย่างมี“ปัญญาอันยิ่ง”ว่า ยังมีแรงทำกรรมที่เป็นประโยชน์ได้ จึง
อยู่อย่าง“เสียสละ” หรือรับใช้ผู้อื่นที่เหมาะสมที่ควร ชนิดที่ไม่ยึดติดความเป็น“ตัวตน”กันแท้
ผู้หมดสิ้น“อัตตา” หรือหมดสิ้นตัวตน เป็นคนตามที่กล่าวนี้อันจริงใจ จริงกาย ไม่
เสแสร้ง

จึงเป็น“จรรยาศรี”ที่ซื่อสัตย์ จริงใจ เต็มใจแก่สังคมมนุษยชาติอยู่ในโลกนี้
แท้

ประเด็นที่ 5 ยิ่งชัดเจนแจ่มแจ้งที่สุดในความเป็น“โลกุตระ”ที่แตกต่างยิ่ง ใหญ่จากระบบ“ทุนนิยม”หรือแบบชาว“ทุนนิยมโลกียธรรม”

สามัญของปุถุชน นั่นก็คือ ชาว“โลกุตระ”ผู้บรรลุอรหันต์แล้ว ไม่มีอารมณ์“สุข”กับ
“การได้กำไร” และไม่มีอารมณ์“ทุกข์”กับ“การขาดทุน”เลย การทำ“เศรษฐกิจ”จึงสบาย
กายที่สุด สงบใจที่สุด

จบ